

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו
תמד שלקחו בכסף מעשר ולבסוף החמיץ - קנה מעשר, מ"ט? איגלאי מילתא למפרע דפירא הוא.	וא"ר נחמן אמר רבה בר אבוה:												כז
אלא מתניתין דקתני החמיץ אין, לא החמיץ לא, דלמא אי שבקיה הוה מחמיץ													כז
כששייר ממנו בכוס ולא החמיץ.	רבה:												כז
הא מני? ר' יוחנן בן נורי היא	רבא:												כז
ג' לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב יין ומראהו כמראה יין ונפלו למקוה - לא פסלוהו	דתנן:												כז
ג' לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב חלב ומראהו כמראה מים ונפלו למקוה - לא פסלוהו	[ת"ק]												כז
הכל הולך אחר המראה	רבי יוחנן בן נורי:												כז
לאו א"ר יוחנן; בתר חזותא אולינן? הכא נמי זיל בתר חזותא, וטעמא וחזותא דהאי מיא נינהו.													כז
[בשהחמיץ מחלוקת, ומתניתין ר' יהודה]	[ר"נ אמר רבה בר אבוה:]												כז <
ופליגא דרבי אלעזר													כז
הכל מודים שאין מפרישין עליו ממקום אחר אא"כ החמיץ	דא"ר אלעזר:												כז
בלא החמיץ מחלוקת ועד כאן לא מחייב רבי יהודה אלא מיניה וביה, אבל מעלמא לא, דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור ומן הפטור על החיוב.	קסבר: [רבי אלעזר]												כז
התמד עד שלא החמיץ משיקו במים, משהחמיץ - אין משיקו במים.	ת"ר:												כז
לא שנו אלא שתמדו במים טהורים ונטמאו, אבל טמאים מעיקרא לא.	רבא:												כז:
מ"ש טמאין מעיקרא דלא? דאמרינן: אידי דמאי יקירי שכני תתאי ופירא קפי מלעיל, ולא קא סלקא להו השקה למיא, א"ה, טהורים ולבסוף נטמאו נמי אלא מבלבלי, ה"נ מבלבלי:	אזל רב גביה מבי כחיל אמרה לשמעטא קמיה דרב אשי:												כז:
כל מקום שיש מכר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מכר													כז:
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אמרו: יש קנס במקום מכר	רב יהודה אמר רב:												כז:
קטנה מבת יום אחד עד שתביא ב' שערות - יש לה מכר ואין לה קנס, משתביא ב' שערות עד שתיבגר - יש לה קנס ואין לה מכר, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]												כז:
כל מקום שיש מכר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מכר	שהיה רבי מאיר אומר:												כז:
קטנה מבת ג' שנים ויום אחד עד שתיבגר - יש לה קנס.	וחכ"א:												כז:
קנס אין, מכר לא?													כז:
אימא: אף קנס במקום מכר:													כז:
כל מקום שיש מיאון אין חליצה, וכל מקום שיש חליצה אין מיאון:													כז:
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אומרים: יש מיאון במקום חליצה	רב יהודה אמר רב:												כז:
עד מתי הבת ממאנת? עד שתביא שתי שערות, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]												כז:
עד שירבה השחור על הלבן:	ר' יהודה:												כז:
כל מקום שיש תקיעה אין הבדלה, וכל מקום שיש הבדלה אין תקיעה.													כז:
יו"ט שחל להיות בע"ש - תוקעין ולא מבדילין, במ"ש - מבדילין ולא תוקעין.													כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

חולין-הכל שוחטין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כו:
כיצד מבדילין? המבדיל בין קודש לקודש	[ת"ק]													כו:
בין קודש חמור לקודש הקל:	ר' דוסא:													כו:
היכי תוקע?														כו:
תוקע ומריע מתוך תקיעה	רב יהודה:													כו:
תוקע ומריע בנשימה אחת.	רב אסי:													כו:
אתקין רב אסי בהוצל כשמעתייה.														כו:
י"ט שחל להיות בע"ש - תוקעין ולא מריעין	מיתבי:													כו:
מאי לאו לא מריעין כלל														כו:
לא, רב יהודה מתרץ לטעמיה, ורב אסי מתרץ לטעמיה.														כו:
רב יהודה מתרץ לטעמיה, לא מריעין בפני עצמה אלא מתוך תקיעה	[רב יהודה]													כו:
ורב אסי מתרץ לטעמיה, לא מריעין בשתי נשימות אלא בנשימה אחת.	[רב אסי]													כו:
ובמוצאי שבת כו'...כיצד מבדילין המבדיל בין קודש לקודש...]:														כו:
היכא אמר לה?														כו:
בחתמתה.	רב יהודה:													כו:
בחתמתה.	וכן אמר ר"ג:													כו:
אף בפתיחתה.	רב ששת בריה דרב אידי:													כו:
ולית הלכתא כוותיה.														כו:
בין קודש חמור לקודש הקל	רבי דוסא:													כו:
ולית הלכתא כוותיה.														כו:
י"ט שחל להיות באמצע שבת, אומר: המבדיל בין קודש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה, מ"ט? סדר הבדלות הוא מונה:	ר' זירא:													כו:
הדרן עלך הכל שוחטין														כו:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כז.	כח.
השוחט אחד בעוף ושנים בבהמה - שחיטתו כשרה.	[ת"ק]												מ	כז.
ורובו של אחד כמוהו														כח.
עד שישחוט את הוורדין.	רבי יהודה:													כז.
חצי אחד בעוף, ואחד וחצי בבהמה - שחיטתו פסולה.														כז.
רוב אחד בעוף, ורוב שנים בבהמה - שחיטתו כשרה:														כז.
השוחט - דיעבד אין, לכתחלה לא													ג	כז.
שנים בבהמה לכתחלה לא? עד כמה לשחוט וליזיל?														כז.
איבעית אימא: אאחד בעוף														כז.
ואיבעית אימא: ארובו של אחד כמוהו.														כז.
(כמ"ש סימן)														כז.
מנין לשחיטה שהיא מן הצואר? שנאמר: (ויקרא א') ושחט את בן הבקר, ממקום ששח חטאו.	רב כהנא:													כז.
ממאי דהאי חטאו לישנא דדכווי הוא?														כז.
דכתיב: (ויקרא י"ד) וחטא את הבית.														כז.
ואיבעית אימא, מהכא: (תהלים נ"א) תחטאני באזוב ואטהר.														כז.
ואימא: מזבן														כז.
שח מכלל שזוקף בעיניו, והא שח ועומד הוא.														כז.
ואימא: מאזנן														כז.
בעיני דם הנפש וליכא.														כז.
ואימא: דקרע ואזיל עד דם הנפש ותו, שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור מנלן?														כז.
אלא גמרא, שחיטה מן הצואר נמי גמרא.														כז.
וקרא למאי אתא?														כז.
דלא לשוייה גיסטרא.														כז.
אמר קרא: (דברים י"ב) וזבחת, ממקום שזב חתהו.	רב יימר:													כז.
מאי משמע דהאי חתהו לישנא דמתבר הוא?														כז.
דכתיב: (דברים א') אל תירא ואל תחת.														כז.
ואימא: מחוטמן														כז.
זב על ידי חתוי בעיניו, והאי זב מאליו הוא.														כז.
ואימא: מלבן ותו, שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור מנלן?														כז.
אלא גמרא, שחיטה מן הצואר נמי גמרא.														כז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וקרא למאי אתא?												כו.
דלא לשוייה גיטרא.												כו.
ושחט - אל תקרי ושחט אלא וסחט, ממקום שסח חטו.	דבי ר' ישמעאל תנא:											כו.
ואימא: מלשונן												כו.
בעינן דם הנפש וליכא.												כו.
ואימא: דקרע ואזיל עד דם הנפש ותו, שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור מנלן?												כו.
אלא גמרא, שחיטה מן הצואר נמי גמרא.												כו.
וקרא למאי אתא?												כו.
דלא לשוייה גיטרא.												כו.
ותנא מייתי לה מהכא												כו.
מנין לשחיטה מן הצואר? שנאמר: (ויקרא א') וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים, שאין ת"ל את הראש ואת הפדר, מה ת"ל את הראש ואת הפדר? והלא ראש ופדר בכלל כל הנתח' היו, למה יצאו? לפי שנאמר: (ויקרא א') והפשיט את העולה ונתח, אין לי אלא נתחים שישנן בכלל הפשטה, מנין לרבות את הראש שכבר הותז? תלמוד לומר: (ויקרא א') את ראשו ואת פדרו וערך	דתניא, ר' חייא:											כו.
מדקאמר את הראש שכבר הותז, מכלל דשחיטה מן הצואר.												כו.
ותנא פתח בראש ופדר ומסיים בראשו ופדרו?												כו.
הכי קאמר: מנין לרבות את הראש שכבר הותז? ת"ל: (ויקרא א') את הראש ואת הפדר.												כו.
וראשו ופדרו למה לי?												כו.
מנין לראש ופדר שקודמין לכל הנתחים? ת"ל: את ראשו ואת פדרו וערך.	מיבעי ליה לכדתניא:											כו.
ופדר קמא דכתב רחמנא למה לי?												כו.
כיצד הוא עושה? חופה את הפדר על בית השחיטה ומעלהו, וזהו דרך כבוד של מעלה.	מיבעי ליה לכדתניא:											כו.
והאי תנא מייתי לה מהכא												כו.
(ויקרא י"א) זאת תורת הבהמה והעוף - וכי באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה? בהמה מטמאה במגע ובמשא, עוף אינו מטמא במגע ובמשא עוף מטמא בגדים אבית הבליעה, בהמה אינה מטמאה בגדים אבית הבליעה באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה? לומר לך: מה בהמה בשחיטה, אף עוף	דתניא: [ת"ק]											כו.
אי מה להלן ברוב שנים, אף כאן ברוב שנים?												כו.
ת"ל: זאת												כו.
באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה? לומר לך: מה עוף הכשרו מן הצואר, אף בהמה הכשרה מן הצואר	ר' אליעזר:											כו.
אי מה להלן ממול עורף, אף כאן ממול עורף?												כו.
ת"ל: (ויקרא ה') ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל, ראשו של זה ממול עורף, ואין ראשו של אחר ממול עורף.												כו.
ור' אליעזר האי זאת מאי עביד ליה?												כו.
אי לא זאת, הוה אמינא: מה עוף בסימן אחד, אף בהמה בסימן אחד, כתב רחמנא זאת.												כו.

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	תני בר קפרא:											◊
זאת תורת הבהמה והעוף, הטיל הכתוב לעוף בין בהמה לדגים, לחייבו בשני סימנין אי אפשר - שכבר הוקש לדגים, לפוטרו בלא כלום אי אפשר - שכבר הוקש לבהמה, הא כיצד? הכשרו בסימן אחד.												
דגים דלאו בני שחיטה ניהו מנלן?												⚡
אילמא משום דכתיב: (במדבר י"א) הצאן ובקר ישחט להם אם את כל דגי הים יאסף להם, באסיפה בעלמא סגי להו												!
אלא מעתה, גבי שליו דכתיב: (במדבר י"א) ויאספו את השליו, הכי נמי דלאו בשחיטה? והא אמרת: לפוטרו בולא כלום אי אפשר שכבר הוקש לבהמה												⚡
התם לא כתיבא אסיפה במקום שחיטה דאחריני, הכא כתיבא אסיפה במקום שחיטה דאחריני:												!
בהמה שנבראת מן היבשה - הכשרה בשני סימנים, דגים שנבראו מן המים - הכשרין בולא כלום, עוף שנברא מן הרקק - הכשרו בסימן אחד.	דרש עובר גלילאה:											◊
תדע, שהרי עופות יש להן קשקשת ברגליהם כדגים:	רב שמואל קפוטקאה:											■
ועוד שאלו, כתוב אחד אומר: (בראשית א') ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף, אלמא ממיא איברו, וכתיב: (בראשית ב') ויצר ה' אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, אלמא מארעא איברו	[קונטריקון ההגמון]											⚡
מן הרקק נבראו.	אמר לו: ר"ג]											◊
ראה תלמידיו מסתכלים זה בזה												○
קשה בעיניכם שדחיתו את אויבי בקש, מן המים נבראו, ולמה הביאן אל האדם? לקרות להן שם.	אמר להם: ר"ג]											■
בלשון אחר אמר לאותו הגמון, ובלשון הראשון אמר להן לתלמידיו, משום דכתיב על ויצר.	יש אומרים:											■
אין שחיטה לעוף מן התורה, שנאמר: ושפך, בשפיכה בעלמא סגי.	רב יהודה משום ר' יצחק בן פנחס:											◊
א"ה, חיה נמי												⚡
איתקש לפסולי המוקדשין.												!
עוף נמי איתקש לבהמה, דכתיב זאת תורת הבהמה והעוף												⚡
הא כתיב: (ויקרא י"ז) ושפך את דמו.												!
ומאי חזית דשדייה ליה על עוף? שדייה אחיה												⚡
מסתברא, משום דסליק מיניה.												!
(סימן: נתנבל דם במליקה)	מיתיבי:											◊
השוחט ונתנבלה בידו, הנוחר והמעקר - פטור מלכסות												⚡
ואי אמרת אין שחיטה לעוף מן התורה, נחירתו זו היא שחיטתו, ליבעי כסון												⚡
מי סברת בעוף? לא, בחיה.												!
השוחט וצריך לדם - חייב לכסות, כיצד הוא עושה? או נוחרו או עוקרו	ת"ש:											⚡
מאי לאו בעוף, דקא בעי ליה לדמיה ליניכא												⚡
לא, בחיה, דקא בעי ליה לדמיה ללכא:												!
מלק בסכין - מטמא בגדים אבית הבליעה	ת"ש:											⚡
ואי אמרת אין שחיטה לעוף מן התורה, נהי נמי דכי תבר ליה שדרה ומפרקת הואי לה טרפה, תהני לה סכין לטהרה מידי נבלה												⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא דאמר כי האי תנא											!	◊	כה.
מה ת"ל (דברים י"ב) אך כאשר יאכל את הצבי וגו' וכי מה למדנו מצבי ואיל מעתה? הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש צבי ואיל לפסולי המוקדשין, מה פסולי המוקדשין בשחיטה אף צבי ואיל בשחיטה, ועוף אין לו שחיטה מדברי תורה אלא מדברי סופרים.	דתינא, ר"א הקפר ברבי:										!	◊	כה.
מאן תנא דפליג עליה דרבי אלעזר הקפר?											^		כה.
רבי היא											!	◊	כה.
(דברים י"ב) וזבחת כאשר צויתך - מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה, ועל רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבהמה.	דתינא, רבי:										!	◊	כה.
אחד בעוף:												■	כה. <
או וושט או קנה	איתמר, ר"נ:											◊	כה.
וושט ולא קנה.	רב אדא בר אהבה:											◊	כה.
ר"נ אמר או וושט או קנה, אחד קתני, אחד כל דהו	[רב נחמן]											■	כה.
רב אדא בר אהבה אמר וושט ולא קנה, מאי אחד? מיוחד.	[רב אדא בר אהבה]											■	כה.
(סימן: שחט חצאין גרגרת פגימה דחטאת העוף)												◊	כה.
שחט את הוושט ואחר כך נשמטה הגרגרת - כשרה, נשמטה הגרגרת ואח"כ שחט את הוושט - פסולה	מיתבי:											◊	כה.
שחט את הוושט ונמצאת גרגרת שמוטה, ואינו יודע אם קודם שחיטה נשמטה אם לאחר שחיטה נשמטה, זה היה מעשה ואמר: כל ספק בשחיטה - פסולה												◊	כה.
ואילו שחיטה בגרגרת לא קתני												◊	כה.
משום דגרגרת עבידא לאישתמוטי.												!	כה.
שחט שני חצאי סימנין בעוף - פסולה, ואין צריך לומר בבהמה	ת"ש:											◊	כה.
בעוף עד שישחוט את הושט ואת הורדין	ר' יהודה:											◊	כה.
משום דושט סמוך לורדין.												!	כה.
שחט חצי גרגרת ושהה כדי שחיטה אחרת וגמר שחיטתו - כשרה	ת"ש:											◊	כה.
מאי לאו בעוף, ומאי גמרה? גמרה לגרגרת												◊	כה.
לא, בבהמה, ומאי גמרה? גמרה לשחיטה כולה.												!	כה.
הרי שהיה חצי קנה פגום, והוסיף עליו כל שהוא וגמרו - שחיטתו כשרה	ת"ש:											◊	כה.
מאי לאו בעוף, ומאי גמרו גמרו לקנה												◊	כה.
לא, בבהמה, ומאי גמרו לושט.												!	כה.
כיצד מולקין חטאת העוף? חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר - עד שמגיע לושט או לקנה, הגיע לושט או לקנה חותך סימן אחד ורוב בשר עמו, ובעולה - שנים או רוב שנים	ת"ש:											◊	כה.
תיובתא דרב אדא בר אהבה תיובתא.												◊	כה.
מאי הוי עלה?												^	כה.
מאי הוי עלה? כדקאמרת												◊	כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-השוחט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דלמא שאני התם, דאיכא שדרה ומפרקת.												!	כת.
מאי?												^	כת.
דההוא בר אוזא דהוה בי רבא, אתא כי ממסמס קועיה דמא, אמר רבא: היכי נעביד? נשחטיה והדר נבדקיה, דלמא במקום נקב קשויט נבדקיה והדר נשחטיה	ת"ש: [רבא]											^ !	כת.
הוושט אין לו בדיקה מבחוץ אלא מבפנים	האמר רבה:											^ !	כת.
נבדקיה לקנה ונשחטיה לקנה ולכשריה, והדר לפכוה לושט ולבדקיה	אמר ליה רב יוסף בריה:											! !	כת.
חכים יוסף ברי בטרפות כר' יוחנן	רבא:											o !	כת.
אלמא אחד דקאמר, או האי או האי.												!	כת.
עד שישחוט: [את הורדין]	ר' יהודה												< כת.
לא א"ר יהודה אלא בעוף, הואיל וצולהו כולו כאחד, אבל בהמה כיון דמנתחה אבר אבר לא צריך.	רב חסדא:												כת.
למימרא, דטעמא דרבי יהודה משום דם הוא												ז	כת.
עד שישחוט את הורדין	והתנן, רבי יהודה:											ז	כת.
אימא: עד שינקב את הורדין, ומאי עד שישחוט? עד שינקוב בשעת שחיטה.												!	כת.
וורדין בשחיטה, דברי ר' יהודה	תא שמע: [ר' יהודה]											ז	כת.
אימא: וורדין צריך לנקבן בשעת שחיטה, דברי רבי יהודה.												!	כת.
מאחר שלא הוכרו וורדין אלא להוציא מהן דם, מה לי בשחיטה מה לי שלא בשחיטה	תא שמע, אמרו לו לרבי יהודה:											ז	כת.
מכלל דרבי יהודה סבר: בשחיטה												ז	כת.
הכי קאמרי לה: מה לי לנקבן בשעת שחיטה, מה לי לנקבן שלא בשעת שחיטה והוא סבר: בשעת שחיטה אתי דם דחיים, שלא בשעת שחיטה לא אתי דם דקריר.												!	כת.
וורדין לרבי יהודה, שהה בהן דרס בהן, מהו?	בעי ר' ירמיה:											^	כת.
מנקבן בקוץ והן כשרין.	א"ל ההוא סבא: הכי אמר רבי אלעזר, ואמרי לה: אמר ליה ההוא סבא לרבי אלעזר, הכי אמר רבי יוחנן:											!	כת.
תניא כוותיה דרב חסדא:													כת.
שחט שני חצאי סימנין בעוף - פסול, ואין צריך לומר בבהמה	[ת"ק]											◆	כת.
בעוף עד שישחוט את הוושט ואת הורדין.	רבי יהודה:											◆	כת.
חצי אחד בעוף וכל:													< כת.
מחצה על מחצה כרוב	אתמר, רב:											◆	כת.
מחצה על מחצה אינו כרוב.	רב כהנא:											◆	כת.
רב אמר מחצה על מחצה כרוב, הכי אמר ליה רחמנא למשה: לא תשייר רובא	[רב]												כת.
רב כהנא אמר מחצה על מחצה אינו כרוב, הכי אמר ליה רחמנא למשה: שחוט רובא.	[רב כהנא]												כת.

disputants-חולקים-♦
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊
insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-^
story-מעשה-O

■ מימרא-statement
⚡ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

חולין-השוחט	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא												◊	כת:
(סימן: חצי קטינא גרגרת פגימה)													כת:
חצי אחד בעוף, ואחד וחצי בבהמה - שחיטתו פסולה	תנן:											⚡	כת:
אי אמרת מחצה על מחצה כרוב, אמאי פסול? הא עבד ליה רוב												⚡	כת:
מדרבנן, דלמא לא אתי למעבד פלגא.												!	כת:
חלקו לשנים והן שוין - שניהם טמאין, לפי שאי אפשר לצמצם	א"ר קטינא, ת"ש:											⚡	כת:
הא אפשר לצמצם - טהורין, אמאי טהורין? זיל הכא איכא רובא, זיל הכא איכא רובא												⚡	כת:
תרי רובי בחד מנא ליכא.	רב פפא:											!	כת:
שחט חצי גרגרת ושהה בה כדי שחיטה אחרת וגמרה - שחיטתו כשרה	ת"ש:											⚡	כת:
ואי אמרת מחצה על מחצה כרוב, איטרפא לה												⚡	כת:
מי סברת בבהמה? לא, בעוף, ממה נפשך, אי מחצה על מחצה כרוב - הא עביד ליה רובא, אי מחצה על מחצה אינו כרוב - לא עבד ולא כלום.												!	כת:
הרי שהיה חצי קנה פגום, והוסיף עליו כל שהוא וגמרו - שחיטתו כשרה	ת"ש:											⚡	כת:
ואי אמרת מחצה על מחצה כרוב, טרפה הויא												⚡	כת:
שאני לענין טרפה, דבעינן רוב הנראה לעינים.	רבא:											!	כת:
ולא כל דכן הוא? ומה טרפה דבמשוהו מיטרפא, היכא דבעינן רובא בעינן רוב הנראה לעינים, שחיטה דעד דאיכא רובא לא מיתכשרא, לא כ"ש דבעינן רוב הנראה לעינים	א"ל אביי:											⚡	כת:
אלא דכולי עלמא - מחצה על מחצה אינו כרוב, וכי איתמר דרב ודרב כהנא - לענין פסח אתמר												!	כת:
הרי שהיו ישראל מחצה טהורים ומחצה טמאים												!	כת:
מחצה על מחצה כרוב	רב:											⚡	כת:
מחצה על מחצה אינו כרוב.	רב כהנא:											⚡	כת:
והתם מ"ט דרב?												^	כת:
דכתיב: (במדבר ט') איש איש כי יהיה טמא לנפש, איש נדחה ואין ציבור נדחין.												!	כת:
רוב אחד בעוף:												■	כת:
תנינא חדא זימנא: רובו של אחד כמוהו												⚡	כת:
(הכש פשה, סימן)												◊	כת:
חדא בחולין וחדא בקדשים.	רב הושעיא:											!	כת:
וצריכא, דאי אשמועינן חולין, התם הוא דסגי ליה ברובא, משום דלאו לדם הוא צריך, אבל קדשים דלדם הוא צריך, אימא לא תיסגי ליה ברובא עד דאיכא כוליה ואי אשמועינן קדשים, משום דלדם הוא צריך, אבל חולין דלדם לא צריך, אימא בפלגא סגי ליה, קמ"ל.												!	כת:
הי בחולין והי בקדשים?												^	כת:
מיסתברא רישא בחולין וסיפא בקדשים	רב כהנא:											!	כת:
ממאי?												⚡	כת:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
מדקתני השוחט, ואי סלקא דעתך רישא בקדשים, המולק מיבעי ליה.										!	כט.
אלא מאי? סיפא בקדשים, שחיתתו כשרה, מליקתו כשרה מיבעי ליה										ז	כט.
הא ל"ק, אידי דסליק מבהמה תנא נמי שחיתתו כשרה, אלא רישא מכדי על עוף קאי, אי ס"ד בקדשים, המולק מיבעי ליה.										!	כט.
רישא בחולין מהכא, דקתני אחד בעוף, ואי ס"ד בקדשים, הא איכא עולת העוף דבעי שני סימנים.	רב שימי בר אשי:									!	כט.
אלא מאי? סיפא בקדשים, רוב אחד בעוף, הא איכא עולת העוף דבעי שני סימנין										ז	כט.
רישא בחולין מהכא, דקתני	רב פפא:									!	כט.
עד שישחוט את הורדין	דקתני רבי יהודה:									! ◆	כט.
ופליגי רבנן עליה	[רבנן]									! ◆	כט.
אי אמרת בשלמא בחולין - שפיר, אלא אי אמרת בקדשים, אמאי פליגי רבנן עליה? הוא עצמו לדם הוא צריך.										!	כט.
סיפא בקדשים מהכא:	רב אשי									!	כט.
השוחט שני ראשין כאחד - שחיתתו כשרה	דקתני:									! ■	כט.
השוחט - דיעבד אין, לכתחלה לא										! ■	כט.
אי אמרת בשלמא בקדשים, היינו דלכתחלה לא										!	כט.
תזבח - שלא יהא שנים שוחטים זבח אחד, (ויקרא י"ט) תזבחהו - שלא יהא אחד שוחט שני זבחים	משום דתני רב יוסף:									! ■	כט.
תזבחהו כתיב	ואמר רב כהנא:									! ■	כט.
אלא אי אמרת בחולין, אפילו לכתחלה נמי.										!	כט.
רישא בחולין וסיפא בקדשים	ואף רשב"ל סבר:									! ■	כט.
מאחר ששנינו רובו של אחד כמורה, למה שנינו רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה? לפי ששנינו הביאו לו את התמיד, קרצו ומירק אחר שחיתתו על ידו, יכול לא מירק יהא פסול? לכך שנינו: רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה.	דאמר רשב"ל:									! ■ ■	כט.
יכול לא מירק יהא פסול?	אמר מר:									! ■	כט. <
אם כן הויא ליה עבודה באחר										ז	כט:
כל עבודת יוה"כ אינן כשרות אלא בן	ותניא:									ז	כט:
ה"ק: יכול יהא פסול מדרבנן? דס"ד אמנא איכא פסול מדרבנן, לכך שנינו: רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה.										!	כט:
ומאחר דאפילו פסולא דרבנן ליכא, למה לי למרק?										ז	כט:
מצוה למרק:										!	כט:
אינה לשחיטה אלא בסוף	ר"ש בן לקיש משום לוי סבא:									! ◆	כט:
ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף.	רבי יוחנן:									! ◆	כט:
הכל מודים, היכא דשחט סימן אחד עובד כוכבים וסימן אחד ישראל שהיא פסולה, שהרי נעשה בה מעשה טרפה ביד עובד כוכבים	רבא:									! ■	כט:
בעולת העוף נמי היכא דמליק סימן אחד למטה וסימן אחד למעלה - פסולה, שהרי עשה בה מעשה חטאת העוף למטה										! ■	כט:

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט:
לא נחלקו אלא כגון ששחט סימן אחד בחוץ וסימן אחד בפנים													כט:
למאן דאמר ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף - מיחייב													כט:
למ"ד אינה לשחיטה אלא בסוף - לא מיחייב.													כט:
מר לא אמר הכי, ומנו? רב יוסף, היכא דשחט סימן אחד בחוץ וסימן אחד בפנים נמי פסול, שהרי עשה בה מעשה חטאת העוף בחוץ	א"ל רבה בר שימי: [רב יוסף]												כט:
לא נחלקו אלא כגון ששחט מיעוט סימניו בחוץ וגמרו בפנים													כט:
למ"ד ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף - מיחייב													כט:
למ"ד אינה לשחיטה אלא בסוף - לא מיחייב.													כט:
כל העסוקין בפרה מתחלה ועד סוף - מטמאין בגדים ופוסלין אותה במלאכה אחרת	מתיב רבי זירא:												כט:
אירע בה פסול בשחיטתה, בין קודם פסולה בין לאחר פסולה - אינה מטמאה בגדים													כט:
בהזאתה קודם פסולה - מטמאה בגדים, לאחר פסולה - אינה מטמאה בגדים													כט:
ואי אמרת ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, לפלוג נמי בשחיטתה, אירע בה פסול בשחיטה קודם פסולה - מטמאה בגדים, לאחר פסולה - אינה מטמאה בגדים													כט:
נתקלקלה שחיטה קאמרת? שאני התם, דאנלאי מלתא למפרע דלאו שחיטה היא כלל.	רבא:												כט:
אי קשיא לי הא קשיא לי, למ"ד אינה לשחיטה אלא בסוף, לפלוג בהכשרה דפרה, כגון דשחטו בתרי גברי, דגברא קמא לא מטמאה וגברא בתרא מטמאה	רבא:												כט:
תרי גברי בחד זיבחה קאמרת? בר מיניה דההוא	רב יוסף:												כט:
(דברים י"ב) תזבח - שלא יהו שנים שוחטין זבח אחד, (ויקרא י"ט) תזבחהו - שלא יהא אחד שוחט שני זבחים	דתנינא:												כט:
תזבחהו כתיב.	ואמר רב כהנא:												כט:
זו דברי רבי אלעזר ברבי שמעון סתימתאה, אבל חכמים אומרים: ב' שוחטים זבח אחד	א"ל אביי: לאו אתמר עלה, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												כט:
ולרבי אלעזר ברבי שמעון נמי לפלוג, כגון דשחט חד גברא בשני סודרים, דסודר קמא לא מטמא וסודר בתרא מטמא													ל.
אלא, בפסולא דפרה קא מיירי, בהכשרה לא קא מיירי.													ל.
ובמועד, לשמו - פטור, שלא לשמו - חייב	מתיב רב אידי בר אבין:												ל.
והוינן בה, טעמא דשלא לשמו, הא סתמא פטור, ואמאי פטור? פסח בשאר ימות השנה שלמים הוא													ל.
ש"מ: פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה													ל.
הכא במאי עסקינן - כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנחנין לפסח שני, דסתמא לשמו קאי, והאי הוא דבעי עקירה, הא אחר לא בעי עקירה	ואמר ר' חייא בר גמדה, נזרקה מפי חבורה:												ל.
אי אמרת בשלמא ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, איפסיל ליה מתחלת שחיטה, אלא אי אמרת אינה לשחיטה אלא בסוף, כיון דשחט ביה פורתא אידחי ליה מפסח, אידך כי קא שחט שלמים קא שחט													ל.
נהי דאידחי ליה מפסח, מדמי פסח מי אידחי	אמר ליה אביי:												ל.
וכי תימא בעי העמדה והערכה													ל.
שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת - הרי היא כחיה לכל דבריה.	והתנן:												ל.
השוחט בשנים ושלישה מקומות - שחיטתו כשרה	רב יהודה אמר רב:												ל.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-השוחט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כי אמריה קמיה דשמואל, אמר לי: בעינן שחיטה מפורעת וליכא.	[שמואל]					◆	■	◇				
ואף ר"ש בן לקיש סבר: בעינן שחיטה מפורעת	[ר"ש בן לקיש]					◆	■					
מנן לשחיטה שהיא מפורעת? שנאמר: (ירמיהו ט') חץ שחוט לשונם מרמה דבר.	דא"ר שמעון בן לקיש:						■					
ב' אוהזין בסכין ושוחטין, אפילו אחד מלמעלה ואחד מלמטה - שחיטתו כשרה	מתיב רבי אלעזר:						⚡					
אמאי? והא ליכא שחיטה מפורעת							⚡					
משנתנינו - בסכין אחד ושני בני אדם.	אמר ליה ר' ירמיה:						!					
אי הכי, היינו דתני עלה: אין חוששין שמא יטרפו זה על זה	אמר ליה רבי אבא:					■	⚡					
אי אמרת בשלמא בשתי סכינן ושני בני אדם - שפיר, מהו דתימא: ליחוש דלמא סמכי אהדדי, והאי לא אתי למעבד רובא והאי לא אתי למעבד רובא, קא משמע לן דאין חוששין, אלא אי אמרת בסכין אחת ושני בני אדם, האי אין חוששין שמא יטרפו זה על זה שמא ידרוסו זה על זה מיבעי ליה							⚡					
תני: אין חוששין שמא ידרוסו זה על זה.	אמר ליה רבי אבין:						!					
שחט את הוושט למטה ואת הקנה למעלה, או את הוושט למעלה ואת הקנה למטה - שחיטתו כשרה	מתיב רבי אבין:						■	⚡				ל:
אמאי? והא ליכא שחיטה מפורעת								⚡				ל:
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: בשחיטה העשויה כקולמוס.								!				ל:
ההוא תורא דאישחט בשנים ושלשה מקומות, על רב יצחק בר שמואל בר מרתא שקל משופרי שופרי	[רב יצחק בר שמואל בר מרתא]							○				ל:
א"ל רבי זירא: למדתנו רבינו, משנתנינו בשני סכינן וב' בני אדם.	[רבי זירא]							■				ל:
החליד את הסכין בין סימן לסימן ופסקו - פסולה, תחת העור - כשרה.	רב יהודה אמר רב:										◇	ל:
מאי קמ"ל?											⚡	ל:
או שהחליד את הסכין תחת השני ופסקו, רבי יששבא אומר נבלה	תנינא: [רבי יששבא]							◆	■	⚡		ל:
טרפה	רבי עקיבא:							◆	■	⚡		ל:
אי ממתני', ה"א: ה"מ מלמטה למעלה דלא קעביד כדרך שחיטה, אבל מלמעלה למטה דקעביד כדרך שחיטה אימא שפיר דמי, קמ"ל.											!	ל:
תחת העור - כשרה	[ת"ק]							◆	■			ל:
תחת העור אינו יודע.	בי רב אמרי:							◆	■			ל:
לבי רב דאמרי תחת העור אינו יודע, תחת מטלית, מהו? תחת צמר מסובך, מהו?	איבעיא להו:										^	ל:
תיקו.											■	ל:
החליד במיעוט סימנים, מהו?	בעי רב פפא:										^	ל:
תיקו:											■	ל:
השוחט ב' ראשין כאחד - שחיטתו כשרה.											■	ל:
שנים אוהזין בסכין ושוחטים, אפילו אחד למעלה ואחד למטה - שחיטתו כשרה.											■	ל:
התיו את הראש בבת אחת - פסולה.											■	ל:

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
חולין-השוחט	מימרא	מאן דאמר													
היה שוחט והתזו את הראש בבת אחת, אם יש בסכין מלא צואר - כשרה.															ל:
היה שוחט והתזו ב' ראשין בבת אחת, אם יש בסכין מלא צואר אחד - כשרה															ל:
בד"א - בזמן שהוליד ולא הביא או הביא ולא הוליד, אבל אם הוליד והביא, אפי' כל שהוא, אפי' באיזמל - כשרה:															ל:
מה"מ?															ג
דאמר קרא: (ירמיהו ט') חץ שחוט לשונם מרמה דבר.	שמואל:														ל:
תנא דבי רבי ישמעאל: ושחט - אין ושחט אלא ומשך, וכן הוא אומר: (מלכים א' י) זהב שחוט, ואומר חץ שחוט לשונם מרמה - מאי ואומר?															ל:
וכי תימא, זהב שחוט - שנטווה כחוט הוא, ת"ש: חץ שחוט לשונם.															ל:
רבא הוה בדיק ליה גירא לר' יונה בר תחליפא, ושחט בה עופא בהדי דפרח.	[רבא]														ל:
ודלמא עביד חלדה															ל:
חזינן גידפי דמיפרמי.															ל:
והא בעי כסין															לא
וכי תימא דמכסו ליה															לא
השוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה, שנאמר: (ויקרא י"ז) וכסהו בעפר, עפר לא נאמר אלא בעפר, מלמד שהשוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה	והאמר רבי זירא אמר רב:														לא
דמוזין ליה לעפר דכולה פקתא.															לא
היה שוחט והתזו [וכו']:[את הראש בבת אחת, אם יש בסכין מלא צואר - כשרה].															<
מלא צואר וחוקן לצואר.	רבי זירא:														לא
מלא צואר וחוקן לצואר כמלא צואר, דהווי לה תרי צוארי, או דלמא מלא צואר וחוקן לצואר משהו?	איבעיא להו:														לא
היה שוחט והתזו שני ראשין בבת אחת, אם יש לסכין מלא צואר אחד - כשר	תא שמע:														לא
מאי מלא צואר אחד?															לא
אילימא מלא צואר אחד ותו לא															לא
השתא בבהמה אחת בעינן מלא צואר וחוקן לצואר, בשתי בהמות סגי להו כמלא צואר אחד?															לא
אלא פשיטא מלא צואר חוקן לשני צוארין															לא
ש"מ: מלא צואר חוקן לצואר, ש"מ.															לא
בד"א - בזמן שהוליד ולא הביא וכו':															<
באיזמל שאין לו קרנים.	רב מנשה:														לא
מחטא מאי?	אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב מנשה:														לא
מחטא מבזע בזע.	אמר ליה: [רב מנשה]														לא
מחטא דאושכפי מאי?															לא

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת < story- מעשה O </p>	<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראייה ■ </p>
---	---

חולין-השוטט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו כל שהוא	אמר ליה: [רב מנשה] תנינא:											לא.
מאי לאו מחטא דאושכפי?												לא.
לא, איזמל.												לא.
איזמל בהדיא קתני לה												לא.
פרושי קא מפרש, מאי כל שהו? איזמל.												לא.
ה"נ מסתברא, דאי ס"ד מחטא דאושכפי, השתא מחטא דאושכפי שריא, איזמל מיבעיא?												לא.
איזמל אצטריכא ליה, ס"ד אמינא: ליגור איזמל שאין לו קרנים אטו איזמל שיש לו קרנים, קא משמע לן:												לא.
נפלה סכין ושחטה, אע"פ ששחטה כדרכה - פסולה, שנאמר: (דברים כ"ו) "ובחת... ואכלת, מה שאתה זובח אתה אוכל:												לא.
טעמא דנפלה, הא הפילה הוא - כשרה ואע"ג דלא מיכוין												לא.
מאן תנא דלא בעינן כוונה לשחיתה?												לא.
ר' נתן היא	רביא:											לא.
זרק סכין לנועצה בכותל, והלכה ושחטה כדרכה - רבי נתן מכשיר	דתני אושעיא זעירא דמן חבריא: [רבי נתן]											לא.
פוסלים.	חכמים:											לא.
הלכה כר' נתן.	הוא תני לה, והוא אמר לה:											לא.
והא אמרה רבא חדא זימנא												לא.
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן - שחיטתן כשרה	דתנן:											לא.
מאן תנא דלא בעי כוונה לשחיתה?	ואמרינן:											לא.
רבי נתן היא	ואמר רבא:											לא.
צריכא, דאי אשמועינן התם, משום דקא מיכוין לשום חתיכה בעולם, אבל הכא דלא קא מיכוין אימא לא ואי אשמועינן הכא, משום דקאתי מכה בן דעת, אבל התם דלא קאתי מכה בן דעת אימא לא, צריכא:												לא.
נדה שנאנסה וטבלה	אתמר:											לא.
טהורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה	רב יהודה אמר רב:											לא.
אף לביתה לא טהרה.	ר' יוחנן:											לא.
לרב דאמר: טהורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה, עון כרת הותרה, איסור מיתה מיבעיא?	א"ל רבא לר"נ											לא.
בעלה חולין הוא, וחולין לא בעי כוונה.	אמר ליה: [ר"נ]											לא.
ומנא תימרא?												לא.
גל שנתלש ובו ארבעים סאה, ונפל על האדם ועל הכלים - טהורין	דתנן:											לא.
מאי לאו אדם דומיא דכלים, מה כלים דלא מיכווני, אף אדם נמי לא בעי כוונה												לא.
ממאי? דלמא ביושב ומצפה עסקינן אימתי יתלש הגל, וכלים דומיא דאדם, מה אדם דבעינן כוונה, אף כלים נמי דקא מיכוין להו אדם												לא.
וכי תימא, ביושב ומצפה מאי למימרא?												לא.

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

חולין-השוחרט	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לא
מהו דתימא: ליגזר משום חרדלית של גשמים, אי נמי ליגזר ראשין אטו כפיין, קמ"ל דלא גזרינן.			⚡											לא:
ומנא תימרא דלא מטבלינן בכיפין?			⚡											לא:
מטבלינן בראשין ואין מטבלינן בכיפין, שאין מטבלינן באויר.		דתנן:	■	!										לא:
אלא חולין דלא בעי כוונה מיהא מנלן?				⚡										לא:
פירות שנפלו לתוך אמת המים ופשט מי שידיו טמאות ונטלן - ידיו טהורות ופירות אינן בכי יותן, ואם בשביל שידוחו - ידיו טהורות ופירות בכי יותן.		דתנן:		!										לא:
טבל לחולין והוחזק לחולין - אסור למעשר		אייתיביה רבא לרב נחמן:		⚡	■									לא:
הוחזק אין, לא הוחזק לא				⚡										לא:
הכי קאמר: אע"פ שהוחזק לחולין - אסור למעשר.		[רב נחמן]		!										לא:
טבל ולא הוחזק - כאילו לא טבל		אייתיביה: [רבא]		⚡	■									לא:
מאי לאו כאילו לא טבל כלל				⚡										לא:
לא, כאילו לא טבל למעשר אבל טבל לחולין.		[רב נחמן]		!										לא:
הוא סבר דיחויי קא מדחוי ליה, נפק דק ואשכח		[רבא]		○										לא:
טבל ולא הוחזק - מותר לחולין ואסור למעשר.		דתניא:		○	■									לא:
לימא תיהוי תיובתא דרבי יוחנן מהא		אמר ליה אביי לרב יוסף:		⚡										לא:
רבי יוחנן הוא דאמר כרבי יוחנן בן יוסף		א"ל: [רב יוסף]		!									◊	לא:
[ויקרא י"ג] וכבס - מה ת"ל שנית? מקיש תכבוסת שניה לתכבוסת ראשונה, מה תכבוסת ראשונה לדעת, אף תכבוסת שניה לדעת		דתניא, רבי יוחנן בן יוסף:		!	■								◊	לא:
אי מה להלן בעינן דעת כהן, אף כאן בעינן דעת כהן?				⚡										לא:
ת"ל: [ויקרא י"ג] וטהר, מכל מקום.				⚡										לא:
ומי אמר רבי יוחנן הכי? והאמר רבי יוחנן: הלכה כסתם משנה		מתקוף לה רב שימי בר אשי:		⚡									◊	לא:
נפלה סכין ושחטה, אע"פ ששחטה כדרכה - פסולה		ותנן:		⚡	■								◊	לא:
והוינן בה: טעמא דנפלה, הא הפילה הוא - כשרה ואע"ג דלא מיכוין				⚡	^									לא:
מאן תנא דלא בעי כוונה לשחיטה?		ואמרינן:		⚡	^									לא:
רבי נתן היא		[ר] אמר רבא:		⚡	!									לא:
בשחיטה אפילו רבי יוחנן בן יוסף, מדגלי רחמנא מתעסק בקדשים פסול, מכלל דחולין לא בעינן כוונה.				⚡	!								◊	לא:
ורבנן?				⚡										לא:
נהי דלא בעינן כוונה לזביחה, לחתיכה בעינן.		[רבנן]		⚡	!									לא:
בהא זכנהו רבי נתן לרבנן, מי כתיב וחתכת? (דברים י"ב) וזבחת כתיב, אי בעינן כוונה לחתיכה, אפילו לזביחה נמי ליבעי, אי לא בעינן כוונה לזביחה, לחתיכה נמי לא ליבעי.		רבא:		⚡	■									לא:
היכי דמי נדה שנאנסה וטבלה?				⚡									^ ◊	לא:
אילימא דאנסה חבירתה ואטבלה				⚡	!									לא:

Talmud Navigator

<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key: </p>		<p> ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
חולין-השוחט	מימרא	מאן דאמר													
כוונה דחברתה כוונה מעלייתא היא ועוד, בתרומה נמי אכלה															לא:
החרשת, והשוטה, והסומא, ושנטרפה דעתה, אם יש להן פקחות מתקנות אותן - אוכלות בתרומה	דתנן:														לא:
לר' נתן - שנפלה מן הגשר	רב פפא:														לא:
ולרבנן - שירדה להקך															לא:
שחט פרה ושחט בהמה אחרת עמה - לדברי הכל פסולה	רבא:														לא:
נשחטה בהמה אחרת עמה, לרבי נתן - פרה פסולה, בהמה כשרה	[רבי נתן]														לב.
לרבנן - פרה כשרה, בהמה פסולה.	[רבנן]														לב.
פשיטא															לב.
נשחטה בהמה אחרת לרבי נתן איצטריכא ליה, סד"א: (במדבר י"ט) ושחט אותה אמר רחמנא - ולא אותה וחבירתה, והיכי דמי? כגון ששחט שתי פרות בהדי הדדי, אבל בהמה דחולין אימא לא, קמ"ל.															לב.
חתך דלעת עמה - דברי הכל פסולה, נחתכה דלעת עמה - דברי הכל כשרה:															לב.
נפלה סכין והגביהה, נפלו כליו והגביהו, השחזו את הסכין ועף בא חבירו ושחט, אם שהה כדי שחיטה - פסולה	[ת"ק]														מ
אם שהה כדי ביקור:	רבי שמעון:														לב.
מאי כדי שחיטה?															ג
כדי שחיטת בהמה אחרת.	רב:														לב.
כדי שחיטת בהמה לבהמה ועוף לעוף, או דלמא אף בהמה לעוף?	אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב:														לב.
לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישיליה.	אמר להו: [רב]														לב.
כדי שחיטת בהמה לבהמה ועוף לעוף	אתמר, אמר רב:														לב.
אפילו בהמה לעוף.	שמואל:														לב.
אפילו בהמה לעוף.	וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:														לב.
כדי שיביא בהמה אחרת ושחוט.	רבי חנניא:														לב.
יביא אפילו מעלמא, נתת דבריך לשיעורין															לב.
עומדת להטיל איכא בינייהו.	רב פפא:														לב.
כדי שיגביהנה וירביצנה וישחוט, דקה לדקה וגסה לגסה.	אמרי במערבא משמיה דרבי יוסי ברבי חנינא:														לב.
השוחט בסכין רעה, אפילו כל היום כולו - כשרה.	רבא:														לב.
שהיות מהו שיצטרפו?	בעי רבא:														לב.
ותפשוט לה מדידה															לב.
התם בדלא שהה.															לב.
שהה במיעוט סימנין, מהו?	בעי רב הונא בריה דרב נתן:														לב.
תיקו.															לב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-השוטט	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ר"ש אומר: אם שהה [כדי ביקור]:													
מאי כדי ביקור?													
כדי ביקרו של חכם.		רבי יוחנן:											
אם כן, נתת דבריך לשיעורין													
אלא כדי ביקור טבח חכם:													
שחט את הוושט ופסק את הגרגרת, או פסק את הגרגרת ואח"כ שחט את הוושט, או שחט אחד מהן והמתין לה עד שמתה, או שהחליד את הסכין תחת השני ופסקו													
נבלה		רבי ישבב:											
טרפה.		ר"ע:											
כל שנפסלה בשחיטה - נבלה כל ששחיתה כראוי ודבר אחר גרם לה ליפסל - טרפה.		כלל אמר רבי ישבב משום רבי יהושע:											
והודה לו רבי עקיבא:													
שחט את הוושט וכו', והודה לו רבי עקיבא.													
אלו טרפות בבהמה: נקבות הוושט, ופסוקת הגרגרת		ורמינהי											
לא קשיא: כאן ששחט ולבסוף פסק, כאן שפסק ולבסוף שחט שחט ולבסוף פסק - נפסלת בשחיטה היא, פסק ולבסוף שחט - כי דבר אחר גרם לה ליפסל דמיא.		רבא											
שחט את הוושט ופסק את הגרגרת, פסק את הגרגרת ואחר כך שחט את הוושט - נבלה		איתיביה רב אחא בר הונא לרבא:											
אימא: וכבר שחט את הוושט מעיקרא.		[רבא]											
שתי תשובות בדבר: חדא, דהיינו קמייתא ועוד, הא תנן: ואח"כ		אמר ליה [רב אחא בר הונא]											
אלו אסורות קתני, ויש מהן נבלות ויש מהן טרפות.		אלא אמר רבא:											
ולישבב נמי דחוקיה													
עשאה גיסטרא - נבלה		דאמר חוקיה:											
ולישבב נמי דרבי אלעזר													
נטלה ירך וחלל שלה - נבלה		דאמר רבי אלעזר:											
כי קתני נבלה דלא מטמאה מחיים, אבל נבלה דמטמאה מחיים לא קתני.													
כאן ששחט במקום חתך, כאן ששחט שלא במקום חתך שחט במקום חתך - נפסלה בשחיטה היא, שלא במקום חתך - כי דבר אחר גרם לה ליפסל דמיא.		רבי שמעון בן לקיש											
ומי אמר רבי שמעון בן לקיש הכי?													
שחט את הקנה ואח"כ ניקבה הריאה - כשרה		והאמר רבי שמעון בן לקיש:											
אלמא כמאן דמנחא בדיקולא דמיא הכא נמי כמאן דמנחא בדיקולא דמיא													
לא קשיא: כאן קודם חזרה, כאן לאחר חזרה, ומשנה לא זזה ממקומה.		אלא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן											
שחט את הקנה ואח"כ ניקבה הריאה - כשרה.		גופא, אמר רבי שמעון בן לקיש:											
לא אמר רבי שמעון בן לקיש אלא בריאה, הואיל וחיי ריאה תלויה בקנה, אבל בבני מעיים לא.		רבא:											

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story מעשה O מקרא-key: </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ! ! proof-ראיה ■ </p>
---	--

חולין-השוחרט	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
מאחר שגולדו בה סימני טרפה התרת, מה לי בריאה מה לי בבני מעיים	מתקף לה רבי זירא:										◊		לב:
והדר ביה רבי זירא	[רבי זירא]										■		לב:
ניקבו בני מעיים בין סימן לסימן, מהו? מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני לטהרה מידי נבלה או לא?	דבעי רבי זירא:												לב:
הוציא עובר את ידו בין סימן לסימן, מהו? מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני לטהרה מידי נבלה או לא?	ואמרין, לאו היינו דבעי אילפא:										■		לב:
עד כאן לא איבעיא לן אלא לטהרה מידי נבלה, אבל באכילה אסורה.											■		לג.
דלמא לעולם לא הדר ביה, ור' זירא לדבריו דרבא קאמר וליה לא סבירא ליה.	א"ל רב אחא בר רב לרבינא:										◊		לג.